

L écti-o I-sa-í-æ Prophé-tæ. Hæc di-cit Dóminus De-
us: Dí-ci-te fí-li-æ Si-on: Salvá-tor tu-us ve-nit: ecce,
merces e-jus cum e-o. Quis est iste, qui ve-nit de Edom,
tinctis vésti-bus de Bosra? Iste formó-sus in sto-la su-a,
grá-di-ens in multi-tú-di-ne forti-tú-di-nis su-æ. Ego, qui
loquor justí-ti-am, et propugná-tor sum ad salvándum.
Qua-re ergo rubrum est induméntum tu-um, et vestiménta
tu-a sic-ut calcánti-um in torcu-lá-ri? Tórcu-ar calcá-vi
so-lus, et de génti-bus non est vir me-cum: calcá-vi e-os in
fu-ró-re me-o, et conculcá-vi e-os in i-ra me-a: et aspér-
sus est sanguis e-ó-rum super vestiménta me-a, et ómni-a
induménta me-a inqui-ná-vi. Di-es e-nim ulti-ónis in cor-
de me-o, annus redempti-ónis me-æ ve-nit. Circumspé-xi,
et non e-rat auxi-li-á-tor: quæ-sí-vi, et non fu-it, qui
adjuvá-ret: et salvá-vit mi-hi bráchi-um me-um, et indi-
gná-ti-o me-a ipsa auxi-li-á-ta est mi-hi. Et conculcá-vi
pópu-los in fu-ró-re me-o, et in-ebri-á-vi e-os in indigna-
ti-óne me-a, et detrá-xi in terram virtú-tem e-ó-rum.
Mi-se-ra-ti-ónum Dómi-ni re-cordábor, laudem Dómi-ni su-
per ómni-bus, quæ réddi-dit no-bis Dóminus, De-us noster.